

Bài Làm Chứng Của Tạ Trần Tú Đừng Đánh Mất Niềm Tin

Niềm Tin Và Tình Yêu Đối Với Chúa Trời Khiến Tôi Đứng Vững

Nếu bạn ở trong hoàn cảnh không gia đình, không việc làm, lại phải ở một nơi xa lạ, bạn sẽ suy nghĩ như thế nào? Thật khó suy nghĩ phải không? Tôi rời Québec để đến Montréal trong hoàn cảnh như thế đấy các bạn, điều gì đã giúp tôi đứng vững được? Điều gì đã khiến tôi không cảm thấy buồn khổ, cô đơn, thậm chí còn yêu đời nữa!

Thưa các bạn đó là niềm tin và tình yêu đối với Chúa Trời. Thật như vậy. Mặc dù đôi khi niềm tin đó đã lung lay đến nỗi nhiều khi tôi cũng quên rằng mình là một người tin vào Chúa.

Tìm Đến Hội Thánh Tin Lành Trong Lúc Hoài Nghi Thất Vọng

Sau một cuộc chia tay xảy ra rất êm đềm và nhẹ nhàng tưởng như một giấc mơ, nhưng thực sự là tôi đã mất hết gia đình, việc làm, mất cả sự bình an trong cuộc sống, tất cả đều xáo trộn hết. Kết quả là không còn gì để tin tưởng được, hoàn toàn chỉ là sự buồn chán ở trong tôi...

Đôi lúc tự hỏi tại sao cuộc đời quá cay nghiệt đối với tôi? Song tôi không thể giải thích được câu hỏi này. Để tìm lối thoát, tôi chỉ có tự an ủi, tìm đến niềm tin duy nhất là Chúa Trời, và để chấp nhận hiện tại. Ngày ngày tôi cầu nguyện, nhớ lại suốt quãng đường Québec - Montréal không khi nào tôi ngưng lời cầu nguyện, nhưng thực tế vẫn là thực tế đau lòng. Hết cầu nguyện rồi xin xỏ với Chúa Trời, lúc đó tôi có cảm tưởng giữa tôi và Chúa Trời giống như hai người bạn nói chuyện với nhau. Tôi thậm chí còn trách Chúa nữa, và cuối cùng tự nhủ Chúa cũng chẳng giúp gì được cho tôi. "Không biết Chúa Trời có thật không? Chúa Trời có hiện hữu không?" Những ý tưởng hoài nghi khiến niềm tin cuối cùng cũng tan biến. Thất vọng, buồn chán vẫn là tâm trạng duy nhất mà tôi có.

Nhưng có một ngày, có lẽ tôi sẽ không bao giờ quên được và thật sự cảm ơn người bạn tốt đã giới thiệu tôi đến sinh hoạt với gia đình Hội Thánh Tin Lành. Ban đầu nhận lời mời với thái độ tò mò, nhưng trong hai giờ nghe mục sư giảng giải Kinh Thánh, cùng cầu nguyện chung với các bạn, trò chuyện cùng các bạn, thì tất cả những ý nghĩ ban đầu đã tan biến mất. Tôi tự cảm thấy dường như có sự thông cảm thực sự giữa mọi người trong gia đình Hội Thánh Tin Lành. Tôi

Đừng Đánh Mất Niềm Tin

không còn cảm thấy cô đơn, và nhận thấy rõ là đây đúng là điều mình muốn tìm đến để hòa mình.

Phép Lạ Xảy Ra Đúng Lúc Tôi Tuyệt Vọng Nhất

Hàng tuần tôi phụ trách một lớp dạy tiếng Việt cho các em ở nhà thờ, mỗi Chúa Nhật tôi đến thờ phượng chung với gia đình Hội Thánh Tin Lành. Còn trong tuần chỉ có một việc duy nhất phải làm là đi tìm việc.

Bạn Huy đã giúp đỡ tôi rất nhiều trong vấn đề này, một phần vì tôi không biết đường và không biết chỗ để xin việc. Thế là rông rã ba tuần lễ tôi đi xin việc. Mới đầu thấy đơn giản, sau càng ngày càng thấy khó tìm được việc phù hợp với khả năng. Tôi lại cầu nguyện và xin xỏ với Chúa, nhưng cuối cùng cũng chẳng có chỗ nào nhận. Cho đến một hôm tôi được một địa chỉ để xin việc, thực sự trong lòng không muốn đi vì nghĩ rằng đi cũng vô ích mà thôi. Nhưng dường như có điều gì thôi thúc tôi nên đến để xin việc. Cuối cùng thì cũng chỉ làm đơn và phải chờ sau ba ngày họ mới trả lời. Thật đúng là một sự từ chối khéo léo của người ta. Sự chán nản và nỗi đau buồn vẫn trong tôi.

Đúng ngày hẹn, tôi ngồi chờ điện thoại. Đã quá giờ hẹn mà cũng không thấy ai gọi đến nói về việc làm. Tôi chịu không được cảnh chờ đợi như vậy, thế là tôi bước ra khỏi nhà, ngoài trời thì lạnh, chân bước đi nhưng không biết mình đi đâu! Trong đầu lại suy nghĩ và cuối cùng là trách Chúa Trời. Chúa Giê-su nói là gánh của ngài trao cho rất nhẹ nhàng và dễ chịu, nhưng sao tôi lại như thế này? Tôi có làm điều gì phạm đến Chúa Trời chẳng? Chúa Giê-su dạy rằng hãy học ở ta tính khiêm nhường và yêu người, tôi đã cố gắng làm đúng, nhưng chỉ được sự lừa dối và lợi dụng mà thôi, tại sao? tại sao? Số phận của tôi lại lạc lõng như vậy? Đúng là Chúa Trời không công bằng.

Lúc này là lúc tôi tuyệt vọng nhất và tôi cảm thấy sẽ không chịu đựng nổi cuộc sống như thế này. Chúa Trời là niềm tin cuối cùng, thế mà Chúa cũng bỏ tôi! Tôi đang ở tận cùng của sự đau khổ và lạc lõng. Sự tuyệt vọng đã xâm chiếm tâm hồn tôi, và đẩy xa hình bóng của Chúa Trời mờ dần, mờ dần...

Khi chợt nhận ra là mình đã đi một vòng khá xa và đã quay về gần nhà, thế là lại trở về với căn phòng vắng lặng, buồn tẻ. Tôi bật TV xem cho bớt buồn, thì đúng lúc đó mẹ của người bạn chủ nhà cho hay là tôi sẽ đi làm vào 10 giờ ngày mai, người ta đã chấp thuận rồi!

Bài Làm Chứng Của Tạ Trần Tú

Các bạn biết không, lúc đó tôi ra sao? Nước mắt cứ tự nhiên chảy ra và miệng thì nói cảm ơn Chúa Trời; quên cảm ơn mẹ người bạn đã báo tin mừng cho tôi. Thế đấy! Đúng lúc tôi tuyệt vọng nhất, lúc con người tưởng chừng không còn hy vọng vào gì nữa, thì cũng đúng lúc đó phép lạ xảy ra và Chúa Trời đã đến. Lòng tôi đã cảm nhận được điều ấy. Bỗng dưng cảm thấy mình rất bé nhỏ và bất xứng vì đã hoài nghi và trách móc Chúa Trời.

Niềm Tin Trở Nên Càng Vững Vàng Hơn

Niềm tin đã trở lại, Chúa Trời không bỏ tôi như tôi đã nghĩ trước đây. Lời cầu nguyện trong suốt ba tháng trời, giờ đây Chúa Trời đã nhận lời. Bây giờ tôi biết làm gì hơn là bày tỏ cho tất cả các bạn biết những điều Chúa Trời đã làm cho tôi! Ngài đã an ủi, nâng đỡ trong lúc tuyệt vọng vô cùng.

Tôi cảm ơn Chúa Trời không phải vì những gì Chúa đã ban cho tôi, mà là những điều Chúa đã bày tỏ cho tôi biết là Chúa thực sự hiện hữu bên tôi. Tôi đã cảm nhận được điều này với một niềm tin vững vàng hơn. Đúng là dù chỉ là sợi tóc trên đầu rụng xuống Chúa Trời cũng biết rồi.

Hiện nay tôi không cô đơn vì tôi là một thành viên của gia đình Hội Thánh Tin Lành, tôi đã có các anh chị em trong một gia đình của Chúa Trời thật thông cảm, mọi người thương yêu giúp đỡ lẫn nhau. Tôi yêu đời vì đã có việc làm vững chắc và có niềm tin tưởng vào Chúa Trời vững vàng hơn.

Nhưng tôi vẫn còn một điều duy nhất để cầu xin Chúa Trời về người đã làm tôi rơi vào tình trạng đau khổ như các bạn đã biết. Người này giờ đây đã rời xa Chúa Trời lắm rồi. Xin Chúa hãy xót thương, hãy ban cho người ấy thật nhiều giúp đỡ để có thể nhận biết được Chúa Trời và trở về con đường thờ phượng Chúa như xưa.